

кътъ, като държеше фенеръ подъ полата си, и заведе ма въ една тѣсна, но доста чиста стая. Тая стая бѣше освѣтлена само съ едно кандилце. На стѣната висеше една пушка и една висока казашка шапка.

Стопанинътъ, родомъ Яйцки казакъ, ми са показва такавъ единъ селѣнинъ, който има около 60 години; но той бѣше още здравъ и веселъ. Савеличъ внесе слѣдъ мене санджето съ дрѣбулите и попита за огнь, за да си свариме чай, който никогашъ не ми е билъ до толкова потребенъ. Стопанинътъ отде да приготви.

— Дѣ е водачътъ? попитахъ азъ Савелича.

— Тука сжмъ вѣше благородие, ми отговори единъ гласъ отъ «запечникътъ» (мѣсто надъ пещъта за спане).

Азъ поглѣдахъ на горѣ и видѣхъ една черна брада и двѣ, като нажеженъ вжгленъ, очи.

— Какво, братко, измързна ли?

— Какъ да не измързна, когато сжмъ облѣченъ само въ една вѣхта дрѣха! Имахъ азъ и кожухъ, но, — защо да си крия грѣхътъ, — преминалиятъ день го заложихъ въ крѣчмата. Мразътъ ми са показва малкъ.

Въ тая минута стопанинътъ влѣзе въ стаята и донесе самоварътъ, въ когото водата вече кипеше. Азъ предложихъ на нашиятъ водачъ една чаша чай, и той слѣзе отгоре. Неговиятъ образъ ми са показва твърде забѣлѣжителенъ. Той имаше около четирисетъ години, бой срѣденъ, сухъ и съ широки плѣщи. По черната му брада са показваха самъ-тамъ бѣли косми; а живите му и голѣмите му очи са лъщеа. Лицето му бѣше доста приятно, но хайдушко. Космите на главата му бѣха подрѣзани на около. Той бѣше облѣченъ въ една изно-